

Sygn. akt IC 686/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSO Halina Jamuła

Protokolant: Marzenna Wiśniewska

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2017 roku w Świdnicy

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. z/s w W.

przeciwko A. G. i R. G.

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych A. G. i R. G. na rzecz powoda (...) Banku S.A. z/s w W. kwotę 90.293,67 zł (dziewięćdziesiąt tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt trzy złote 67/100) z odsetkami w wysokości 10% od kwoty 86.013,03 zł od dnia 25.02.2016 roku do 3 kwietnia 2016 roku i od kwoty 85.013,03 zł od dnia 4 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.280,64 zł od dnia 26 lutego 2016 roku do dnia zapłaty,

II. zasądzoną w pkt I kwotę rozkłada na 50 rat miesięcznych, pierwsza rata w kwocie 2093,67 zł, a następne po 1800 zł, płatnych do dnia 5-go każdego miesiąca począwszy od kwietnia 2017 roku z zastrzeżeniem, że nie spłacenie którejkolwiek z rat w terminie spowoduje natychmiastową wymagalność niespłacanej kwoty,

III. w pozostałej części postępowanie umarza,

IV. nie obciąża pozwanych kosztami procesu.

Sygn. akt IC 686/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniosła w dniu 26 lutego 2016r. do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym domagała się zasądzenia solidarnie od pozwanych R. G. i A. G. kwoty 91.689,68 zł w tym kwoty 86.913,03 zł tytułem należności głównej z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od dnia 4 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, kwoty 4.776,65 zł tytułem odsetek karnych wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto domagała się zapłaty kwoty 1.147 zł tytułem uiszczonych kosztów sądowych (opłaty od pozwu) oraz kwoty 11,47 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż roszczeń tych dochodzi z tytułu umowy kredytu hipotecznego zawartego z pozwanymi w dniu 5 maja 2009 roku, braku spłaty terminowych zobowiązań i powstałych zaległości. Na skutek ostatecznego wypowiedzenia umowy cała należność postawiona została w stan wymagalności. Pozwani mimo wezwań do zapłaty, nie spłacili wymagalnych wierzytelności.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 15 marca 2016r. w sprawie VI Nc-e (...) przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Świdnicy wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty.

W piśmie procesowym z dnia 26 kwietnia 2016 roku strona powodowa sprecyzowała żądanie pozwu domagając się zasądzenia od pozwanych kwoty 91.293,67 zł, w tym kwoty 86.013,03 zł tytułem należności głównej wraz z dalszymi odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od dnia 4 lutego 2016 roku do dnia zapłaty i kwoty 5.280,64 zł tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 10,00% liczonymi od dnia 1 lipca 2015r. do dnia 24 lutego 2016 roku wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Domagała się także zasądzenia kosztów postępowania, w tym kwoty 34 zł tytułem poniesionych opłat od pełnomocnictwa oraz kosztów uwierzytelnienia dokumentów w wysokości 186,96 zł.

Na rozprawie w dniu 16 września 2016 roku pozwani przyznali, iż ciężą na nich zobowiązania wobec powodowego Banku w kwocie 94.000 zł.

W piśmie procesowym z dnia 28 września 2016 roku pozwani przyznali fakt zawarcia przedmiotowej umowy kredytu hipotecznego, jak również to, iż przez szereg lat terminowo regulowali ciężące na nich zobowiązania z tego tytułu. Wnosili o skierowanie stron do mediacji celem odnowienia zobowiązania ewentualnie rozłożenia dochodzonego przez stronę powodową roszczenia na raty w kwotach po 1.000 zł miesięcznie płatnych do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie. Argumentowali, że po dacie wypowiedzenia umowy w dalszym ciągu regulowali zobowiązania z niej wynikające dokonując dalszych wpłat na poczet zadłużenia z tytułu przedmiotowej umowy kredytu hipotecznego.

Pismem procesowym z dnia 20 października 2016 roku strona powodowa ograniczyła żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie solidarnie od pozwanych R. G. i A. G. kwoty 85.013,03 zł tytułem zaległego kapitału wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi w wysokości dwukrotności oprocentowania udzielonego w PLN, które na dzień sporządzenia pisma wynosi 10.00% w stosunku rocznym, z tym zastrzeżeniem, iż wysokość naliczanych odsetek nie może przekraczać maksymalnych odsetek z tytułu opóźnienia : od kwoty 86.013,03 zł od dnia 25 lutego 2016r. do dnia 3 kwietnia 2016r., od kwoty 85.013,03 zł od dnia 4 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty, a nadto kwoty 5.280,64 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Wniosła nadto o oddalenie wniosku pozwanych o rozłożenie zasądzonych świadczenia na raty, nie wyrażając zgody na skierowanie stron do mediacji.

Pozwani na rozprawie w dniu 8 marca 2017 roku wnosili o rozłożenie zobowiązania na raty w trybie art. 320 k.p.c. ewentualnie oddalenie powództwa z uwagi na fakt objęcia zobowiązania kredytowego ubezpieczeniem grupowym i nieobciążanie stron kosztami procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 maja 2009 roku pozwani R. G. i A. G. zawarli z (...) Bank S.A. z siedzibą w K. umowę kredytu hipotecznego nr (...) w kwocie 97.992,61 zł z przeznaczeniem na spłatę następujących zadłużeń : kredytu w (...) Bank S.A. - 45.500 zł, zadłużenia rachunku karty kredytowej (...) Bank S.A. - 6.800 zł, pożyczki w (...) Bank S.A. - 13.950 zł, pożyczki w (...) S.A. - 14.420 zł, a nadto spłatę zobowiązań finansowych kredytobiorców - 9.330 zł, pokrycie opłaty manipulacyjnej 2.700 zł, składki z tytułu ubezpieczenia od ryzyka utraty wartości nieruchomości - 2.449,82 zł, składki ubezpieczeniowe - 2.075,85 zł, koszty ustanowienia hipoteki - 472,96 zł oraz uiszczenie składki z tytułu Pakietowego (...) na wypadek odmowy wpisu hipoteki - 293,98 zł. Spłata kredytu następować miała w 216 miesięcznych ratach równych kapitałowo - odsetkowych. Oprocentowanie kredytu było zmienne i na dzień sporządzenia umowy wynosiło 9,90% w skali roku. Całkowity koszt kredytu na dzień sporządzenia umowy wynosił 117.636,70 zł. W celu zabezpieczenia spłaty kredytu ustanowiona została hipoteka zwykła w wysokości kwoty kredytu tj. 97.992,61 zł oraz hipoteka kaucyjna do kwoty 70% kwoty kredytu określonej w umowie na nieruchomości w postaci lokalu mieszkalnego nr (...) o powierzchni 56,40 m², położonego w B. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Wałbrzychu prowadził księgę wieczystą nr (...).

Bank miał prawo wypowiedzieć umowę kredytu w całości lub w części, bądź zażądać dodatkowego zabezpieczenia spłaty kredytu z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy z zachowaniem 7-dniowego okresu wypowiedzenia m.in. w przypadku stwierdzenia przez bank, że warunki udzielenia kredytu nie zostały dotrzymane, lub w razie zagrożenia terminowej spłaty kredytu, a w szczególności w przypadku niespłacenia dwóch rat odsetkowych lub odsetkowo – kapitałowych lub skierowania egzekucji do nieruchomości stanowiącej zabezpieczenie spłaty kredytu

dowód :

- umowa kredytu hipotecznego z dnia 5 maja 2009r., k. 31 – 37,
- aneks do umowy kredytu hipotecznego z dnia 30 maja 2012r., k. 44 – 45,
- regulamin kredytu hipotecznego, k. 146 – 153,

Umowa kredytu zawarta między stronami podlegała pakietowemu ubezpieczeniu na wypadek odmowy wpisu hipoteki oraz cesji wierzytelności z umowy ubezpieczenia nieruchomości, stanowiącej przedmiot zabezpieczenia od ognia, powodzi i innych zdarzeń losowych na sumę odpowiadającą wartości odtworzeniowej nieruchomości. Na wniosek pozwanych przystąpili oni także do pakietu ubezpieczeniowego obejmującego ubezpieczenie spłaty kredytu na wypadek śmierci lub trwałej niezdolności do pracy oraz ubezpieczenia nieruchomości od ognia i innych zdarzeń losowych. Powodowy bank, do chwili wystąpienia z przedmiotowym powództwem, nie skorzystał z prawnych zabezpieczeń spłaty kredytu.

dowód :

- odpis wniosku o kredyt hipoteczny nr (...), k. 211 – 214,
- informacja ubezpieczającego o zawarciu ubezpieczenia na rzecz ubezpieczonego za okres 19 maja 2015r. – 18 maja 2016r., k. 215,
- informacja ubezpieczającego o zawarciu ubezpieczenia na rzecz ubezpieczonego za okres 19 maja 2014r. – 18 maja 2015r., k. 216,
- informacja ubezpieczającego o zawarciu ubezpieczenia na rzecz ubezpieczonego za okres 19 maja 2013r. – 18 maja 2014r., k. 217,
- informacja ubezpieczającego o zawarciu ubezpieczenia na rzecz ubezpieczonego za okres 19 maja 2012r. – 18 maja 2013r., k. 219,
- informacja ubezpieczającego o zawarciu ubezpieczenia na rzecz ubezpieczonego za okres 19 maja 2011r. – 18 maja 2012r., k. 221,
- informacja ubezpieczającego o zawarciu ubezpieczenia na rzecz ubezpieczonego za okres 19 maja 2010r. – 18 maja 2011r., k. 223,
- odpis grupowego ubezpieczenia na życie kredytobiorców z dnia 8 maja 2009r., k. 225,
- odpis ubezpieczenia ochrony prawnej kredytobiorców hipotecznych na wypadek odmowy wpisu hipoteki z dnia 8 maja 2009r., k. 226,
- odpis ubezpieczenia od utraty wartości nieruchomości z dnia 8 maja 2009r., k. 225,
- odpis ubezpieczenia od utraty wartości nieruchomości z dnia 19 maja 2009r., k. 228,

- pisma z dnia 13 lipca 2015r., 16 czerwca 2014r., 20 czerwca 2013r., 20 czerwca 2012r., 14 czerwca 2011r., 16 czerwca 2010r., k. 215v., 216v., 218, 220, 222, 224,

W związku z zaległościami pozwanych w spłacie zobowiązań wynikających z łączącej strony umowy kredytu hipotecznego w łącznej kwocie 915,11 zł, pozwani wyrazili zgodę na przystąpienie do restrukturyzacji dotyczącej indywidualnie ustalonego harmonogramu spłat. W dniu 26 maja 2014 roku strony zawarły aneks nr (...) do umowy kredytu hipotecznego, zmieniając na czas określony zasady spłaty kredytu w ten sposób, że strona powodowa udzieliła pozwany w okresie od 30 czerwca 2014 roku do 30 listopada 2014 roku karencji w spłacie raty odsetkowej oraz części kapitału, pozwani zaś zobowiązani zostali do terminowej zapłaty raty kapitałowej w kwotach po 467 zł. Strony ustaliły, że odsetki naliczane z okresie trwania karencji zostaną skapitalizowane i doliczone do kwoty kapitału.

dowód :

- aneks nr (...) do umowy kredytu hipotecznego z dnia 26 maja 2014r., k. 38 – 40,

Z uwagi na zaległości pozwanych w spłacie zobowiązań wynikających z łączącej strony umowy, strona powodowa pismem z dnia 11 czerwca 2015 roku wypowiedziała pozwany umowę kredytu, z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia pisma. Jednocześnie pozwani pismem tym poinformowani zostali o możliwości cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu w przypadku uregulowania w okresie wypowiedzenia całości zaległości obejmujących 1.478,49 zł tytułem należności kapitałowej, 1.634,05 zł tytułem odsetek umownych, 19,44 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej, 45 zł tytułem kosztów i opłat za czynności banku zgodnie z tabelą opłat i prowizji.

dowód :

- oświadczenia banku o wypowiedzeniu umowy z dnia 11 czerwca 2015r. wraz z zawiadomieniem oraz zwrotnym potwierdzeniem odbioru, k. 41 – 48,

Strona powodowa, w związku z upływem terminu płatności kredytu, pismem z dnia 16 września 2015 roku skierowała do pozwanych ostateczne wezwanie do zapłaty całości należności obejmującej kwoty : 91.482,41 zł tytułem należności kapitałowej, 1.404,61 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej, 106 zł + 15 zł tytułem kosztów i opłat za czynności banku zgodnie z tabelą opłat i prowizji.

dowód :

- ostateczne wezwania do zapłaty z dnia 16 września 2015r. wraz z potwierdzeniami nadania, k. 49 – 54,

W okresie od 31 maja 2011 roku do 4 kwietnia 2016 roku pozwani dokonali wpłat na rzecz strony pozwanej z tytułu łączącej strony umowy kredytu hipotecznego w łącznej kwocie 38.537 zł. W kwietniu 2016 roku zaprzestali spłaty zobowiązania.

dowód :

- potwierdzenia zapłaty z 12.12.2016r., 4.04.2016r., 4.12.2015r., 31.12.2015r., 2.10.2015r., 2.11.2015r., 18.08.2015r., 31.08.2015r., 1.07.2015r., 4.08.2015r., 3.02.2015r., 27.02.2015r., 2.12.2014r., 30.12.2014r., 1.07.2014r., 30.06.2014r., 10.03.2014r., 27.05.2014r., 2.01.2014r., 29.04.2014r., 16.01.2013r., 4.11.2013r., 5.06.2013r., 16.07.2013r., 6.05.2013r., 4.10.2013r., 3.04.2013r., 4.02.2013r., 4.09.2013r., 17.12.2013r., 31.07.2012r., 21.03.2012r., 2.05.2012r., 2.03.2012r., 4.01.2012r., 12.07.2012r., 10.10.2012r., 19.11.2012r., 4.04.2012r., 11.12.2012r., 31.05.2011r., 5.06.2012r., 3.10.2011r., k. 110 – 131,

- rozliczenie umowy kredytu, k. 139 – 179,

- historia rachunku po wypowiedzeniu umowy, k. 180,

- przesłuchanie pozwanych, k. 232 – 232v. i e-protokół,

Kwota należności do spłaty na dzień 24 lutego 2016 roku wynosiła 91.293,67 zł, w tym : 86.013,03 zł tytułem należności głównej, 5.280,64 zł tytułem za opóźnienie naliczanych od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 10% od dnia 1 lipca 2015 roku do dnia 24 lutego 2016 roku.

dowód :

- wyciąg z ksiąg (...) Bank S.A. w W. z dnia 24 lutego 2016 roku nr wyciągu (...), k. 14,

- rozliczenie kredytu, k. 15 – 30,

(...) Bank S.A. z siedzibą w W. jest następcą prawnym (...) Bank S.A. z siedzibą w K..

dowód :

- wyciąg z KRS, k. 60 – 76,

Pozwany A. G. otrzymuje świadczenie emerytalne w wysokości 2.200 zł netto miesięcznie. Spłaca zaciągnięte zobowiązania kredytowe w ratach po 460 zł miesięcznie, okres spłaty upływa za trzy lata. Pozwana R. G. zatrudniona jest w charakterze salowej w (...) za wynagrodzeniem 1.400 zł netto miesięcznie. Pozwani nie posiadają żadnego majątku. Stałe koszty związane z utrzymaniem pozwanych wynoszą 528 zł miesięcznie (czynsz, gaz, energia elektryczna, abonament TV + internet). Zadeklarowali możliwość spłaty zaciągniętego zobowiązania w ratach w kwotach po 1.500 - 1.800 zł miesięcznie do 5-go dnia każdego miesiąca.

dowód :

- przesłuchanie pozwanych, k. 232 – 232v. i e-protokół,

Sąd zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu powództwo jako zasadne w całości zasługuje na uwzględnienie.

Kredyt bankowy definiowany jest jako stosunek ekonomiczny pomiędzy bankiem a kredytobiorcą, którego istota polega na dostarczeniu przez bank określonej kwoty środków pieniężnych kredytobiorcy, pod warunkiem jej późniejszego zwrotu wraz z wynagrodzeniem dla banku (odsetki, prowizja, opłaty manipulacyjne). Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2015 roku, poz. 128) w art. 69 definiuje umowę kredytu i tak zgodnie z ust.1 tego przepisu przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie z ust.2 umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i spełniać określone warunki. Kredyt cechuje między innymi: odpłatność – kredytobiorca zobowiązany jest do zapłaty odsetek i ewentualnej prowizji dla banku i zwrotność – co do zasady kwota środków pieniężnych podlega zwrotowi. Obowiązek zwrotu kredytu przez kredytobiorcę jest jego podstawowym obowiązkiem wymienionym w art. 69 ust. 1 prawa bankowego i oddaje istotę umowy kredytu. Obok korzystania z kredytu i zwrotu składającej się na niego kwoty, art. 69 ust. 1 prawa bankowego nakłada na kredytobiorcę obowiązek zapłaty odsetek kapitałowych. Odsetki są świadczeniem ubocznym, z reguły realizowanym w tych samych przedmiotach co świadczenie główne i w wysokości obliczonej wedle stopy procentowej i czasu potencjalnego korzystania z przedmiotów objętych świadczeniem głównym.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, że pozwani R. G. i A. G. zawarli z poprzednikiem prawnym strony powodowej umowę kredytu hipotecznego z dnia 5 maja 2009r. Z powodu nieterminowej spłaty rat kredytu przez

pozwanych, strona powodowa wypowiedziała umowę i cała kwota kredytu stała się wymagalna, nadto naliczone zostały odsetki od niespłaconej części kapitału według zmiennej stopy procentowej.

Pozwani nie kwestionowali co do zasady wysokości dochodzonej ostatecznie pozwem kwoty wnosząc o rozłożenie ewentualnego zasądzonego roszczenia na raty w kwotach możliwych do spłaty przy uwzględnieniu wysokości uzyskiwanych przez nich dochodów i wydatków związanych z bieżącym utrzymaniem. Oboje pozwani nadto, uzasadniając problemy w spłacie przedmiotowego zobowiązania, wskazywali na trudności natury finansowej i deklarowali gotowość polubownego zakończenia sporu.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wskazuje, że zarówno wysokość jak i istnienie wierzytelności objętej pozwem zostały wykazane przedłożonymi do akt sprawy dokumentami, w tym w szczególności umową kredytu hipotecznego wraz z aneksem, regulaminem kredytu, ostatecznym wezwaniem do zapłaty oraz wyciągiem z ksiąg banku. Wszystkie te dokumenty potwierdzały istnienie wierzytelności, wysokość kapitału oraz naliczonych odsetek, wysokość oprocentowania oraz dokonywane przez pozwanych wpłaty, a ostatecznie także wysokość pozostałej do spłaty wymagalnej wierzytelności. Pozwani w istocie w toku procesu nie negowali zasadności przedmiotowego roszczenia wskazując jedynie na okoliczność braku uwzględnienia przez bank dokonywanych już po wypowiedzeniu umowy kredytu wpłat w łącznej kwocie 38.537 zł w okresie od 31 maja 2011 roku do 4 kwietnia 2016. Zauważenia jednakże zdaniem Sądu wymaga, iż strona powodowa ostatecznie potwierdziła dokonywanie przez pozwanych wpłat już po dacie wypowiedzenia umowy argumentując, że wpłaty te zostały uwzględnione, co znalazło odzwierciedlenie w piśmie z dnia 20 października 2016 roku ograniczającym powództwo do kwoty 90.293,67 zł wraz z odsetkami. Wysokość dochodzonych kwot wynika jednoznacznie z rozliczenia umowy kredytu uwzględniającego dokonywane przez pozwanych wpłaty. Mając na uwadze powyższe okoliczności orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczeniem a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia – wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia świadczenia. Zgodnie z cytowanym przepisem, rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty albo wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia zasądzonego świadczenia jest możliwe tylko „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”. Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (tak np. Andrzej Jakubecki, Komentarz do art. 320 Kodeksu postępowania cywilnego, LEX, 2013, a także Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 25 stycznia 2013 roku, I ACa 1080/12, LEX nr 1313300). Jak wnika z powyższego, przepis ten ma charakter wyjątkowy, nie tylko procesowy, ale i materialnoprawny. Rozłożenie na raty w istotny sposób bowiem rzutuje na kwestię realizacji zasądzonego świadczenia, wpływa również na zakres należnych wierzycielowi odsetek. Niewątpliwie „rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty na podstawie art. 320 k.p.c. ma ten skutek - wskazany w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1970 r. (III PZP 11/70, OSNCP 1971, nr 4, poz. 61) - że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat" (tak SN w uchwale z dnia 15 grudnia 2006 r., III CZP 126/06, OSNC 2007/10/147, OSP 2010/4/44). Jak się podkreśla, wyrok ten - przesuując termin spełnienia świadczenia przez zastąpienie terminu dotychczasowego terminami zapłaty poszczególnych rat - jednocześnie uchyla stan opóźnienia dłużnika, będącego wynikiem niespełnienia świadczenia w pierwotnym terminie. Przy stosowaniu art. 320 k.p.c. rozważać winny podlegać wszelkie okoliczności danej sprawy, zarówno dotyczące pozwanego, jak i powoda to w praktyce najistotniejsze znaczenie będą miały okoliczności leżące po stronie pozwanego, jego sytuacja majątkowa, finansowa, rodzinna, które czynią nierealnym spełnienie od razu i w pełnej wysokości zasądzonego świadczenia. Nie oznacza to jednak, iż należy w całości pomijać sytuacji samego powoda - wierzyciela uprawnionego do otrzymania zasądzonego świadczenia. Jego interes również powinien być bowiem brany pod uwagę przy rozkładaniu zasądzonego świadczenia na raty (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 16 kwietnia 2014 roku, V ACa 120/14, Lex nr 1506682, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2014 roku, V ACa 620/13, Lex nr 1428097).

Sąd dokonując analizy wniosku pozwanych w zakresie rozłożenia przedmiotowego świadczenia na raty uwzględniał zatem interesy obu stron. Bez wątplenia zdaniem Sądu wnioski w tym zakresie podlegały uwzględnieniu, mając na uwadze trudną sytuację finansową stron, ale także postawę pozwanych na przestrzeni całego okresu od momentu zawarcia przedmiotowej umowy. Mimo bowiem obiektywnie trudnej sytuacji finansowej, pozwani przez znaczny okres czasu w sposób regularny uiszczali zobowiązania ratalne wynikające z zawartej umowy, pierwsze problemy z płatnościami pojawiły się dopiero w 2014 roku i wówczas strony zawarły aneks nr (...) do umowy. Znamionym pozostaje także, że nawet po wypowiedzeniu umowy pozwani w dalszym ciągu starali się spłacać swoje zobowiązania, nie unikając odpowiedzialności w tym zakresie. Jak sami przyznali słuchani w charakterze strony, spłaty zaprzestali dopiero po otrzymaniu wezwania z sądu w niniejszej sprawie. W toku procesu konsekwentnie uznawali zasadność powództwa, kwestionując jedynie wysokość dochodzonej pierwotnym pozwem kwoty, nie obejmującej dokonanych już po wypowiedzeniu umowy wpłat. Wnosili także o skierowanie stron do mediacji celem wypracowania satysfakcjonującego obie strony porozumienia. Zadeklarowana przez pozwanych możliwość spłaty zadłużenia w ratach po 1.500 – 1.800 złotych miesięcznie w ocenie Sądu daje podstawy do przyjęcia, iż jest możliwa i realna do spełnienia, na co wskazują zarówno wysokość uzyskiwanych przez pozwanych dochodów, jak i kosztów ich utrzymania. W tej sytuacji biorąc pod uwagę fakt, iż strona powodowa jest podmiotem, który w zakresie swojej działalności odpłatnie udziela środków finansowych, spłata których następuje w ratach, trudno uznać, by rozłożenie zasądanego od pozwanych świadczenia na raty pozostawało w sprzeczności z interesem zarówno pozwanych jak i powodowego banku. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punkcie II wyroku rozkładając zasądaną w pkt I wyroku kwotę na 50 rat miesięcznych płatnych do 5-go dnia miesiąca poczynając od kwietnia 2017 roku, przy czym pierwsza rata winna być płatna w kwocie 2.093,67 zł, kolejne zaś w kwotach po 1.800 zł z zastrzeżeniem, że nie spłacenie którejkolwiek z rat w terminie powoduje natychmiastową wymagalność niespłaconej kwoty.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub nieopuszczalne.

Wobec ograniczenia powództwa przez powodowy bank pismem procesowym z dnia 20 października 2016 roku, postępowanie w pozostałej części podlegało umorzeniu (punkt III wyroku).

Orzeczenie o kosztach oparto o przepis art. 102 k.p.c. mając na uwadze przede wszystkim trudną sytuację finansową pozwanych. Oboje pozwani posiadają źródła dochodu, A. G. w postaci świadczenia emerytalnego, R. G. zaś z tytułu wynagrodzenia za pracę. Mając jednakże na uwadze wysokość obciążających pozwanych zobowiązań finansowych wobec powodowego banku, jak również wysokość deklarowanych wydatków związanych z bieżącym utrzymaniem, przy uwzględnieniu wysokości łącznych dochodów małżonków Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające nieobciążanie pozwanych kosztami procesu.